

Thesis Title Tourism in a Tibetan Community: A Study on Social Differentiation, Identity and Gender

Author Mrs. Huang Juan

M. A. Sustainable Development

Examining Committee

Professor Dr. Yos Santasombat	Chairperson
Lecturer Dr. Santita Ganjanapan	Member
Assistant Professor Dr. Jamaree Chiengthong	Member
Lecturer Dr. Saengrawee Anantapanitch	Member

Abstract

This research is an attempt to analyze the tourism development in a Tibetan community-- Mingyong in Deqin county, Diqing prefecture, Yunnan province, southwest of People's Republic of China as a whole, with special focus on the differentiation, gender and identity in the past and present.

Compared with other popular tourist destinations, tourism development in Diqing Tibetan Autonomous Region is still at initial stage. Commercial logging ban stopped the "wood finance" and deprived local significant source of income and subsistence. People have to find other alternative ways to generate income at the local level that can help to combat poverty. In late 1996, the government, development agencies and even many local communities already see tourism as important to development and modernization. Different tourism development strategies may have different socio-cultural consequences. The development of tourism offers opportunities for the local people in Mingyong to earn cash by providing horse rides for the tourists' two-hour walk up the hill to the glacier. The drives of tourist consumption and profit-making gradually changed Mingyong's agriculture-based economy. Constant flows of tourists continuously stimulated villagers' desires to obtain more cash income so that their centuries long land cultivation practices due to low economic return have gradually to shift to the new economic mode as they moved from tradition to modernity.

The effective institution of local organization legitimates horse pulling turn system so that every household in the village have equal opportunity to participate in the horse pulling activity and enjoy the equal benefit sharing. Institutionally, local social organization provide guarantee to protect local benefit, achieving common

prosperity; while practically, the availability of family labor force, to large extent, is a important factor for resulting in such kind of economic differentiation. Thus, the nature of local social organization, labor force and age has strong impact on social differentiation in the process of tourism development.

Traditionally, Tibetan men have enjoyed a higher social status than women. Tourism creates opportunity for women to contribute their family in visible way so that they have greater share in family decision-making than before. Women's family status has improved but they are still controlled in public domain. Women in different groups were impacted by tourism differently. Even each family's situation is different but the women's role in earning money same as men in term of horse pulling has gradually narrowed the gap in family status between men and women on the whole.

Admittedly the tourist industry in Mingyong is not well developed, the impact of tourism on Tibetan identity is not so obvious. The encounter with tourism tends to alert the self-awareness and strengthen people's concern with their identity and self-representation, Buddhism belief is not so strong as it used to be in defining their identity. The foundation of defining identity becomes more diversity. But a sense of ethnic identity has opened a space for them to claim their right and old traditional culture which can be reinterpreted to constitute a new way of living or a new way of making money. The value system is slowly changing from personal relation to contractual relation. This can be manifested by that display of wealth and competition in terms of economic status has increased.

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การท่องเที่ยวในชุมชนริเบต: การศึกษาว่าด้วยความแตกต่างทางสังคม
อัตลักษณ์และเพศสภาพ

ชื่อผู้เขียน นางสาว จวน

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาอย่างยั่งยืน

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ศาสตราจารย์ ดร. ยศ สันตสมบัติ	ประธานกรรมการ
อาจารย์ ดร. สันจิตา กาญจนพันธ์ุ	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จามะรี เชียงทอง	กรรมการ
อาจารย์ ดร.แสงระวี อนันตพาณิชย์	กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นความพยายามที่จะวิเคราะห์การพัฒนากการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในชุมชนชาวริเบต
ชุมชนหนึ่ง คือ ชุมชนมิงยัง ซึ่งตั้งอยู่ทางตะวันตกเฉียงใต้ของสาธารณรัฐประชาชนจีน ในเขตจังหวัด
เดควิน แขวงกรีต้า มณฑลยูนนาน โดยการวิจัยใช้แนวคิดเรื่องการจำแนกแยกแยะ เพศสภาพ และอัตลักษณ์
ทั้งในอดีตและปัจจุบัน

เมื่อเปรียบเทียบกับแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในยูนนาน การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวในเขต
ปกครองตนเอง ริเบตแขวงกรีลาถือว่าอยู่ในช่วงเริ่มต้นเท่านั้นการปราบปรามธุรกิจค้าไม้ได้ทำให้การ
ไหลเวียนของเงินที่เกิดจากการตัดไม้หยุดชะงักลง และทำให้ชาวบ้านขาดรายได้สำคัญที่จะทำให้พวกเขา
สามารถพึ่งตนเองได้ ชาวบ้านจึงจำเป็นต้องแสวงหาทางเลือกอื่นๆในระดับท้องถิ่นเพื่อต่อสู้กับความยากจน
ในช่วงปลายปี 2539 รัฐบาล องค์การพัฒนา และแม้กระทั่งชุมชนท้องถิ่นจำนวนมากได้สังเกตเห็นว่าธุรกิจ
ท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อการพัฒนาและการทำให้ทันสมัย

ยุทธศาสตร์การพัฒนากการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันอาจนำไปสู่ผลกระทบด้านสังคมวัฒนธรรมที่
แตกต่างกัน การพัฒนากท่องเที่ยวมอบ โอกาสแก่ชาวมิงยังที่จะได้เงินด้วยการให้บริการม้าขี่แก่นัก
ท่องเที่ยวที่ต้องการเดินทางจาก ภูเขาไปยังธารน้ำแข็งในเวลาสองชั่วโมง การตอบสนองความต้องการ
ของนักท่องเที่ยวและผลประโยชน์ที่ได้รับค่อยๆ เปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจที่มีรากฐานจากเกษตรกรรม
ของชาวมิงยัง การหลังไหลมาอย่างสม่ำเสมอของบรรดานักท่องเที่ยวได้กระตุ้นความปรารถนาของชาวบ้าน
ที่จะได้เงินมากขึ้นเพื่อที่ว่าพวกเขาจะสามารถเปลี่ยนตัวเองจากการทำการเกษตรที่ได้ให้ผลตอบแทนทาง
เศรษฐกิจต่ำมาเป็นเวลานับศตวรรษมาสู่เศรษฐกิจแบบใหม่ เปลี่ยนจากความดั้งเดิมมาสู่ความทันสมัย

สถาบันองค์ท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพได้เข้ามาจัดการกับระบบการหมุนเวียนการประกอบกิจการการใช้มาลากุงเพื่อให้ทุก ๆ ครอบครัวในหมู่บ้านมีโอกาสเท่า ๆ กันและได้รับผลกำไรอย่างเท่าเทียม ในทางหลักการองค์กรได้ให้หลักประกันในการปกป้องดูแลผลประโยชน์ของท้องถิ่นและบรรลุถึงความมั่งคั่งของส่วนรวม แต่ทว่าในทางปฏิบัติโดยส่วนใหญ่แรงงานที่มีในแต่ละครอบครัวเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดความแตกต่างทางเศรษฐกิจของคนในชุมชน ดังนั้นธรรมชาติขององค์กรท้องถิ่น แรงงาน และอายุ จึงมีผลสำคัญต่อความแตกต่างที่เกิดขึ้นในกระบวนการพัฒนาการท่องเที่ยว

แต่เดิมชายชาวชิเบตมีสถานภาพทางสังคมสูงกว่าหญิง การท่องเที่ยวได้สร้างโอกาสแก่ผู้หญิงให้สามารถมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือครอบครัวในแบบที่ปรากฏเห็นเด่นชัดเพื่อว่าพวกเธอจะได้เข้ามามีส่วนในการตัดสินใจในครอบครัวได้มากกว่าแต่ก่อน สถานภาพในครอบครัวของผู้หญิงดีขึ้น แต่พวกเธอก็ยังคงถูกควบคุมโดยสังคมภายนอกอยู่ ผู้หญิงในแต่ละกลุ่มได้รับผลกระทบจากการท่องเที่ยวแตกต่างกันออกไป แม้ว่าสถานการณ์ในแต่ละครอบครัวจะแตกต่างกัน แต่การที่บทบาทของผู้หญิงมีความเท่าเทียมกับผู้ชายในแง่ของการมีรายได้จากการลากุงม้าทำให้โดยรวมแล้วช่องว่างระหว่างสถานภาพของหญิงและชายในครอบครัวแคบลง

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในมิงยังยังไม่ได้รับการพัฒนาอย่างดี และผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่ออัตลักษณ์ความเป็นชิเบตมิได้ปรากฏให้เห็นอย่างเด่นชัด การต้องเผชิญหน้ากับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีแนวโน้มที่จะสร้างความตื่นตัวและสร้างความเข้มแข็งให้กับชาวมิงยังในเรื่องของอัตลักษณ์และการสร้างภาพตัวตน ในขณะที่ปัจจุบันความเชื่อทางศาสนาพุทธไม่ได้เข้มแข็งพอที่จะถูกนำมาใช้ในการนิยามอัตลักษณ์ของพวกเขาได้ แหล่งที่มาของการนิยามอัตลักษณ์มีความหลากหลายมากขึ้น กระนั้นก็ตามอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ได้เปิดพื้นที่สำหรับพวกเขาในการอ้างสิทธิการมีวัฒนธรรมเก่าแก่ดั้งเดิมซึ่งสามารถถูกตีความซ้ำเพื่อสร้างแบบแผนการดำเนินชีวิตแบบใหม่หรือแม้แต่รูปแบบการหาเงินแบบใหม่ ระบบคุณค่าค่อย ๆ เปลี่ยนจากความสัมพันธ์ส่วนตัวไปสู่ความสัมพันธ์แบบสัญญา สิ่งเหล่านี้แสดงออกผ่านทาง การลดความร่ำรวยและการแข่งขันทางฐานะเศรษฐกิจที่เพิ่มมากขึ้น